

ת"פ 12772/11/15 - מדינת ישראל נגד סامي ג'מאן ابو בכר

בית משפט השלום בעכו

09 נובמבר 2015

ת"פ 12772-11-15 מדינת ישראל נ' ابو בכר

12810-11-15

לפני כבוד השופט אביגיל זכירה
המאשימה מדינת ישראל
נגד סامي ג'מאן ابو בכר
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה: מר דרור פסקוביץ, מתחחה בתביעות

הנאשם: הובא

הסניגור: עו"ד עבד פיראש, מטעם הסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

הנאשם הודה בכל העובדות הנטעןות בכתב האישום, لكن אני מרשים אותו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ו, 09/11/2015 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכירה, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

2. מכתב האישום עולה כי מדובר בנאשם, תושב הרשות הפלשתינאית, אשר ביום 15/4/2015 נמצא שוהה בשטח מדינת ישראל מבלי שהוא ברשותו היתר כניסה ושהיה כדין.

טעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה בטיעונו לעונש בפניו טען כי בשום לב לתקופה הספציפית בה אנו מצויים בימים אלה, בה חלה הסלמה משמעותית באירוע טרור כלפי אזרחי מדינת ישראל בכל רחבי הארץ וכאשר חלק ניכר מהפגיעה הינה שוהים בלתי חוקיים - יש מקום להחמיר בעונשם של שוהים בלתי חוקיים המצויים בארץ.

עוד טוען כי מאחר וכניסת השוהים הבלתי חוקיים מוסיפה נטול משמעות וניכר על כוחות הביטחון בכל רחבי הארץ הרי שבקביעת העונש המתאים יש להתייחס לא רק לנזק שנגרם בפועל מכניסתו הלא חוקית של הנאשם אלא גם לנזק שעלול היה להיגרם.

עוד הפנה ב"כ המאשימה לפס"ד אלהרוש אשר על פיו המתחם נع בין מאסר על תנאי ל- 5 חודשים מאסר כשדברים נחונים לשינוי על פי המצב הבלתי חוקיים במדינה.

משכך, עותרת המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל שלא יפחט מחודשים וכן מאסר על תנאי.

4. מנגד, טען הסניגור כי החלט אלהרוש קבעה כי המתחם מתחילה ממאסר מותנה ואין מקום להגiba את רף העונשה כך שיתחיל ממאסר בפועל.

עוד הטעינה ההגנה כי מדובר באדם נשוי בעל משפחה וכי כניסה לישראל הייתה אך ורק לצורכי עבודה בעקבות המצב הכלכלי ששוחרר באזרור מגורי. עוד טוען כי אין בטען הכללי כדי לסתור את הנטען לפיו הנאשם הספציפי ונכנס לישראל לצורכי עבודה בלבד ללא עבירות נלוות.

הסניגור הפנה לפסקי הדין שניתנו על ידי ביהם"ש המחויז בחיפה בעפ"ג 46537-10-15 מיום 29.10.15 ובעפ"ג 63731-10-15 מיום 1/11/15 ובקש לאחר מכן את הקביעה שאין בעצם האירועים האחרנים כדי לשנות את מתחם העונשה שנקבע בהחלטת אלהרוש וכי באותו פסקי דין לא נמצא בית המשפט המחויז להתערב בקביעות של בתים משפט קמא אשר בחלוקת הסתפקו בידי מעצר ספורים לנאים אחרים בנסיבות דומות.

בסוף יום טענה ההגנה כי מעצרו של הנאשם עד כה, בצוירוף עונש צופה פני עתיד, די בו כדי להلوم את העונש הרואין במקרה זה.

לענין העבירות המופיעות ברישום הפלילי שבгинור הורשע בимв"ש צבאי בשומרון, טענה ההגנה כי מדובר בעבירות שהוטלו על ידי ריבון אחר לפי חוק אחר ואין בהן כדי לשנות את מתחם בעבירה דנן.

.5. בהתאם לתיקון בית המשפט נדרש לבחון מהו הערך המוגן אשר נפגע על ידי ביצוע העבירה נשואת כתוב האישום. הערך המוגן, אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירה בתיק זה, הינו בטחון המדינה ובמידה מסוימת גם השמירה על בטחון תושביה. בנסיבות של תושבי הרשות הפלשטיינית שלא דין לתחומי המדינה טמונה מסוכנות פוטנציאלית לביטחונה ולבטחון תושביה - שלאחרונה מקבלת תוכן ממשי ו konkreti במסגרת גל הטהור הנוכחי.

בר依 Ci מידת המסוכנות או אפקט ההרתעה הנדרש במסגרת ההליך הפלילי עלולים להיגזר בין היתר גם מהמצב הבטחוני הנוכחי בכל נקודת זמן ואין דין ימי רגיעה דין ימי גל טהור.

הדברים מצויים ביטוי חוזר ונשנה בפסקת ביהם"ש העליון ובעניין זה ניתן להפנות לרע"פ 3677/13 **אלהרוש ב' מ"** ומילא גם בפסקת ביהם"ש המחויז בחיפה אליה הפנה הסניגור המלוmr אשר רק ביום 15/10/29 חזר על האמור בהלכת אלהרוש במסגרת עפ"ג 15-10-46537.

יצוין, כי מקובלת עלי"י עדמת ב"כ המasmaה כי ישנן תקופות בהן הסיכון הביטחוני מוגבר, מילא מתעצם הסיכון הטמון העבירה מסווג זה והדברים עשויים לקבל ביטוי מתאים בקביעת מתחם הענישה והטלת העונשים הספציפיים ובעריכת האיזון המתאים בין הענישה הפרטנית וההרעתה הכללית - תכלית שעומדת בפני עצמה בסיסים דיני העונשין - והכל תוך בחינת כל מקרה לגופו ובפריזמה של הנאשם הספציפי.

אין בידי לקבל את עדמת ההגנה כי הסיכון הביטחוני אין בו כדי להיות פרמטר בעת עריכת האיזון המתאים ובחינת העונש ההולם במסגרת הענישה הקיימ. דומה כי כלל האירועים המתרחשים בימים אלו ממש מדברים בעד עצםם. ואולם יובהר כי אין באמור כדי להצדיק בנקודת זמן זו חריגה ממתחם הענישה אלא קביעת עונש במסגרת המתחם שיאלום את נסיבות המקלה ואת צורכי הרעתה. לטעמי בר依 Ci הנוכחי לפיו נאשם ספציפי לא גרם לאירוע בטחוני אין בה להוביל לקביעה כי רכיב הרעתה לחיד ולרבים - אינו תקף בעניינו, שאחרת כלל לא הינו נדרשים להעמדה לדין והטלת עונשים על שוהים בלתי חוקים. העבירה שנעבירה על ידי הנאשם - כניסה לישראל שלא דין וגם בהעדר עבירות נלוות - היא לבדה מצדיקה הטלת עונש הנופל במסגרת מתחם הענישה על פי שיקול דעתו של השופט היושב בדיון וטור התחשבות בנסיבות פרטניות וכליות כפי שקבע תיקון 113.

עוד יצוין כי קראתי בקפידה הרבה את פסקי הדין שהוצגו על ידי בית המשפט המחויז בעת האחרונה בתיקים דומים ולא מצאתי כי נקבעה בהם חריגה ממתחם הענישה כפי שנקבע בהלכת אלהרוש וברוב המקרים אישרנו את החלטות בתי המשפט כמו בהיוון נופלות בטוחני מתחם זה ואין חרוגות מגדר הסביר, כל מקרה על פי עניינו.

.6. ולגופו של עניין:

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - oz.verdicts.co.il

בנסיבותיו של תיק זה, שלא הובאו בפני נסיבות חריגות, הגעתו לכל מסקנה כי מתחם העינה בתיק זה ביחס לנאים נותר במסגרת המתחם שנקבע בהלכת אלהרוש ואולם אין הדבר בהכרח אומר כי יש להסתפק במתחם התחתון של העינה. דוקא בכך לבד לעמדת ביהם"ש המחויז בערעוריהם שהוצגו בפניו בתיק 46537-10-15 בו צוין כי ימי המעצר שנקבעו על ידי בהם"ש קמא היו על הצד הנמוך ברף התחתון - הרי שיש מקום להורות על מאסר בפועל.

עוד ניתן כי לאחרונה ניתנה שורה של פסקי דין על ידי בהם"ש השלום בעכו מהם עולה כי בנקודת זמן זו דורשת תכילת ההרתעה הטלת מאסרים בפועל, גם אם בשיעור מותן- אשר עליהם לא הוגש ערעור.

ראו לדוגמה: ת.פ. 54610-10-15 מ"י נ' ג'אסר תורכمان בו נגזרו 20 ימי מאסר בפועל; ת.פ. 48327-10-15 מ"י נ' עайд קלואה בו נפסקו 31 ימי מאסר בפועל; ת.פ. 48278-10-15 מ"י נ' ענאן עצצעה בו נפסקו 31 ימי מאסר בפועל; ת.פ. 54985-10-15 מ"י נ' גד אבו ערה ואח' בו נפסקו 31 ימי מאסר בפועל.

7. במסגרת קביעת העונש המתאים בתיק זה נתתי דעתך גם להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה כשיתולן��ולא.

לענין העבירות האחרות הרי שבשים לב למועד ביצוע העבירות בשנים 2009 ו- 2010 וביחס לעבירה של כניסה לישראל, מדובר בעבירה ראשונה - הרי שלא מצאתי כי יש בכך לשנות את המתחם. צוין כי ביחס לכינסה הנוכחית כאמור, לא טען כי בוצעה עבירה נלוית.

8. לאחר שנתי דעתך לפסיקות שכבר ניתנו לאחרונה לרבות ע"י ערכאת הערעור ולאחר ש שקלתי את עניינו של הנאשם הספציפי שבפניי אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

.1. מאסר בפועל לתקופה של 21 ימים מיום מעצרו שהוא 15/11/4.

.2. מאסר על תנאי לתקופה של 3 שלושה חודשים למשך שלוש שנים מיום שחררו מהמאסר והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה, וירשע בגינה כדין.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן והודיע היום כ"ז חשוון תשע"ו, 09/11/2015 במעמד הנוכחים.

אביביל זכריה, שופטת

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - או © verdicts.co.il

